

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010143
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120010143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného M. V., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 1. decembra 2021, o odvolaniach obžalovaného a krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.06.2021, sp. zn. 6Tk/1/2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný M. V., nar. XX.XX.XXXX v I., Y. federácia, štátny príslušník Y. federácie, bytom G. O. č. XXX, t.č. v L. a L. O. O.

j e v i n n ý , že

dňa 23.08.2019 v presne nezistenom čase medzi 15:00 - 17:00 hod. v obci G. O., okres G., v rodinnom dome súp. č. XX v priestoroch kuchyne, za presne nezistených okolností sa v stave ovplyvnenia alkoholom, dostal do fyzického konfliktu s poškodeným U. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. č. XX, ktorého následne kuchynským nožom s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby s celkovou dĺžkou 33 cm, dĺžkou čepele 20 cm a maximálnou šírkou čepele 4,25 mm opakovane porezal, čím mu spôsobil viacnásobné rezné poranenia na tvári, najmä vpravo nad a pod okom, na líci, pri nose, na hornej pere a na prstoch pravej a ľavej ruky a opakovane ho trikrát aktívne a cielene s mimoriadnou prudkosťou a silou bodol do oblasti hrudníka, z čoho dve bodné poranenia s dĺžkami bodných kanálov 15 cm a 4 - 5 cm boli bez preniknutia do pohrudnicových dutín, pričom pri poslednom bodnutí s bodným kanálom 20 cm mu nechal nôž zapichnutý až po rukoväť v oblasti srdca, kde bezprostrednou príčinou smrti bol šok z vykrvácania do hrudníka pri jednom penetrujúcom bodnom poranení ľavej strany hrudníka, prenikajúcim do ľavej pohrudnicovej dutiny s prebodnutím horného laloka ľavých pľúc osrdcovníkového vaku a ľavej komory srdca, ktorým smrteľným zraneniam poškodený na mieste podľahol, po čom obžalovaný z miesta činu ušiel,

t e d a

iného úmyselne usmrtil,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r á d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. u k l a d á ochranné opatrenie - zhabanie vecí:

- kuchynský nôž s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby o celkovej dĺžke cca 33 cm s označením výrobcu noža „W.“ na bočnej ploche čepele, s dĺžkou čepele noža cca 20 cm

- kuchynský nôž s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby o celkovej dĺžke cca 19 cm s označením výrobcu „U. S. 3,5 W. W.“ s dĺžkou čepele cca 9 cm.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát - W. republika.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenému X. G., nar. XX.XX.XXXX v G. O., trvale bytom M. Y. č. XXXX/XX, G., škodu vo výške 857,76 €.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenej B. zdravotnej poisťovni, a.s., V. cesta č. X, O., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 23,70 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. o d k a z u j e poškodeného X. G., nar. XX.XX.XXXX v G. O., trvale bytom M. Y. č. XXXX/XX, G., so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.06.2021, sp. zn. 6Tk/1/2020 bol obžalovaný uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23.08.2019 v presne nezistenom čase medzi 15:00 - 17:00 hod. v obci G. O., okres G., v rodinnom dome súp. č. XX v priestoroch kuchyne, za presne nezistených okolností sa v stave ovplyvnenia alkoholom, dostal do fyzického konfliktu s poškodeným U. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom G. O. č. XX, ktorého následne kuchynským nožom s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby s celkovou dĺžkou 33 cm, dĺžkou čepele 20 cm a maximálnou šírkou čepele 4,25 mm opakovane porezal, čím mu spôsobil viacnásobné rezné poranenia na tvári, najmä vpravo nad a pod okom, na líci, pri nose, na hornej pere a na prstoch pravej a ľavej ruky a opakovane ho trikrát aktívne a cielene s mimoriadnou prudkosťou a silou bodol do oblasti hrudníka, z čoho dve bodné poranenia s dĺžkami bodných kanálov 15 cm a 4 - 5 cm boli bez preniknutia do pohrudnicových dutín, pričom pri poslednom bodnutí s bodným kanálom 20 cm mu nechal nôž zapichnutý až po rukoväť v oblasti srdca, kde bezprostrednou príčinou smrti bol šok i vykrvácania do hrudníka pri jednom penetrujúcom bodnom poranení ľavej strany hrudníka prenikajúcim do ľavej pohrudnicovej dutiny s prebodnutím horného laloka ľavých pľúc osrdcovníkového vaku a ľavej komory srdca, ktorým smrteľným zraneniam poškodený na mieste podľahol, po čom obžalovaný z miesta činu ušiel.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvadsať rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil trest prepadnutia vecí, a to kuchynský nôž s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby o celkovej dĺžke cca 33 cm s označením výrobcu noža „W.“ na bočnej ploche čepele, s dĺžkou čepele noža cca 20 cm a kuchynský nôž s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby o celkovej dĺžke cca 19 cm s označením výrobcu „U. S. 3,5 W. W.“ s dĺžkou čepele cca 9 cm. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému X. G., nar. XX.XX.XXXX v G. O., trvale bytom M. Y. č. XXXX/XX, G., škodu vo výške 26.857,76 €. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por.

mu uložil povinnosť nahradiť poškodenú B. zdravotnej poisťovni, a.s., V. cesta č. 2, O., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 23,70 €.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaný a krajský prokurátor.

Obžalovaný toto odvolanie podal ihneď po vyhlásení rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 25.06.2021, a to proti výroku o vine a treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 11.08.2021, doručeným okresnému súdu dňa 13.08.2021. K odvolaniu pripojil v prílohe jeho komunikáciu z výkonu väzby a vyjadrenie jeho sestry N. W.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok súdu považuje za nesprávny a nezákonný pre neúplnosť jeho skutkových zistení ako i preto, že sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, z dôvodu existencie pochybností o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov. Má tiež za to, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona a uložený trest je neprímeraný. V konaní existovali výrazné pochybnosti ohľadom toho, akým spôsobom bol skutok spáchaný a či tento spáchal, pričom orgány činné v trestnom konaní nezistili skutkový stav bez dôvodných pochybností, nezabezpečili dostatok dôkazov na to, aby bolo možné zistiť, ako ku skutku došlo. V konaní nebol zabezpečený ani jeden priamy dôkaz, ktorý by jednoznačne preukazoval, že spôsobil smrť obeť, pričom všetky zabezpečené dôkazy sú skôr nepriameho charakteru a nevylučujú, že smrť obeť mohla spôsobiť aj iná osoba. Uvedené zakladá dôvod pre jeho oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., nakoľko nie je bez pochybností preukázané, že skutok spáchal on.

Ďalej namietal, že sa okresný súd nijakým spôsobom nevysporiadal s argumentami obhajoby ohľadom nutnej obrany. Na jednej strane usvedčoval páchatel'a z dôvodov, že bol preukázaný konflikt medzi ním a A. G., keď uviedol, že „obžalovaný mal navyše rezné poranenie na pravej ruke, ktoré mu vzniklo pri fyzickom konflikte s A. G. a ktoré si najskôr ošetril sám“, avšak túto skutočnosť nijakým spôsobom nezohľadnil pri rozhodnutí o vine a treste, ale páchatel'a posudzoval bez prihliadnutia na § 25 Tr. zák., ako aj bez prihliadnutia na § 36 písm. i) Tr. zák. Okrem rezného poranenia na ruke bolo v jeho lekárskej správe pri jeho zadržaní uvedené aj poranenie predlaktia, ktoré jednoznačne preukazujú útok zo strany A. G. a jeho následnú obranu.

Za významné pochybenie súdu považuje absolútne ignorovanie skutočnosti, že zo zabezpečených dôkazov bolo jednoznačne zrejmé, že prvý zaútočil nožom práve U. G.. Mal okrem poraneného predlaktia (preukazujúceho obranu) na pravej ruke rezné poranenie, pričom vzhľadom na závery znaleckého posudku z pitvy obeť, v zmysle ktorého mali byť smrteľné poranenia spôsobené bodnutím z pravej strany a teda pravou rukou útočníka, z čoho vyplýva, že najskôr muselo dôjsť k reznému poraneniu spôsobenému nožom, ktorý mal v ruke U. G., až potom vzal on do tejto poranenej ruky svoj nôž a týmto začal odvracať útok U. G.. Vbodnutia nožom zistené na tele obeť, nemali neprímerane opakujúci sa alebo cielený charakter. Boli umiestňované skôr náhodne, v rámci zápasu, pričom obeť bola celkovo zasiahnutá len trikrát, čo nemožno hodnotiť ako vybočenie z nutnej obrany. Práve prvotný útok U. G. sa pritom vzhľadom na okolnosti javí ako najpravdepodobnejší, keď tento mohol zaútočiť práve z dôvodu preľaknutia z jeho opätovnej návštevy. Na mieste činu bola nájdená obeť s nožom v ruke, čo svedčí o tom, že útok trval alebo ním obeť trestného činu hrozila po celý čas - aj v čase smrteľného zásahu, čím sú jednoznačne naplnené znaky nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák. Prímeranosti tejto obrany svedčili skutočnosti, že s obeťou boli približne rovnakej postavy; približne rovnakého veku, v rovnakom alkoholickom rozpoložení a obaja mali mať v ruke rovnaký útočný nástroj - nôž. Opakované poukazovanie okresným súdom na výhodu jeho osoby nad U. G., vzhľadom na stav opojenia alkoholom, práve nevyspytateľnosť konania U. G. mohla mať vplyv na jeho následné konanie, keďže bol taktiež v stave zmenšenej príčetnosti. Odborným posudkom H. P. F. bolo preukázané, že aj on mohol byť pri spáchaní skutku v stave ťažkej opitosti, pričom jeho konanie v stave zmenšenej príčetnosti okresný súd nijakým spôsobom nezohľadnil. Súhrn uvedených skutočností s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ jednoznačne preukazuje, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nie je trestným činom, nakoľko konal v nutnej obrane, čo je okolnosť vylučujúca protiprávnosť trestného činu. Navrhol preto, aby ho okresný súd v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby. V prípade existencie pochybností o tom, akým spôsobom sa skutok stal, ho mal okresný súd oslobodiť spod obžaloby s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“, a to najmä po zhodnotení všetkých okolností svedčiacich v jeho prospech, ktoré výrazne prevažovali nad okolnosťami v jeho neprospech. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR zo dňa 25.11.2010 vo veci vedenej pod sp. zn. 5To/20/2010.

Pokiaľ by neboli naplnené všetky zákonné podmienky pre jeho oslobodenie z dôvodu okolností vylučujúcich protiprávnosť konania - nutnej obrany, okresný súd mal vyššie uvedené skutočnosti zohľadniť pri ukladaní trestu. Uložený trest sa následne javí ako zjavne neprimeraný, keď jeho konaním síce podľa okresného súdu malo dôjsť ku smrti U. G., ale jednalo sa o konfliktnú situáciu, kde útok smeroval aj zo strany A. G., pričom len z hľadiska náhodného vývinu tejto potýčky došlo k smrti jednej z osôb. Nie je vylúčené, že pokiaľ by bol prvý útok U. G. presnejší (resp. tento by on nezachytil rukou, ktorú si pritom porezal), mohlo by dôjsť k opačnému výsledku. Okresný súd tiež nezohľadnil jeho snahu privolať pomoc, keď v dome A. G. mal následne vyfukávať čísla na mobile, ktorá mu pravdepodobne nevyšla pre jeho zmätenosť a zmenšenú pričetnosť. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR PL ÚS 106/2011 zo dňa 5.10.2011.

Ďalej namieta nesprávnu kvalifikáciu skutku, kde okresný súd formalisticky prihliadal len na vek U. G.. Má za to, že nepostačuje, aby tento významný osobitný kvalifikačný znak pre použitie vyššej trestnej sadzby posudzoval bez ohľadu na jeho osobu a okolnosti prípadu. S obeťou bol približne rovnakého veku (v dôchodkovom veku) a k ich stretnutiu došlo náhodne. Z ničoho nevyplýva, že by si mal vyhliadnuť obeť a túto usmrtiť práve z dôvodu, že táto bude klásť menší odpor. Nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala, že by bol motivovaný spáchať skutok pre to, že obeť bola vyššieho veku, pričom vekový rozdiel medzi nimi bol skôr nepatrný. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 03.12.2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013. Právna kvalifikácia je teda v priamom rozpore s judikatúrou a zákonom. Jeho konanie malo byť posudzované bez zohľadnenia osobitného kvalifikačného pojmu - chránená osoba. Rozsudok je preto v tomto smere nezákonný. Z tohto hľadiska je aj uložený trest vo výmere 20 rokov nepodmienečne neprimeraný, keď v prípade uznania viny mala byť použitá sadzba 15-20 rokov a trest ukladaný na spodnej hranici tejto sadzby vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností.

Výšku uloženého trestu považuje za neprimeranú nielen vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, ale aj na jeho pomery, ktorými sa okresný súd okrem vedenia riadneho života absolútne nezaoberal. Vykonané dôkazy uvádzali ďalšie pomery na jeho strane, ktoré rovnako mali mať vplyv na výšku uloženého trestu. Podľa svedeckých výpovedí, ako aj podľa správy obce G. O. ide o nekonfliktného človeka, hodnoteného kladne, ktorý svojou umeleckou činnosťou spôsoboval radosť občanom obce. Nikdy nebol súdne ani priestupkovo trestaný. Do dosiahnutia dôchodkového veku bol riadne zamestnaný, potom vykonával verejnoprospešnú činnosť, súvisiacu s jeho umeleckým nadaním, pričom obec sa vyjadrila, že im vymaľoval škôlku zadarmo. Má rodinu a priateľov. Nebol zohľadnený znalecký posudok v rámci vyšetrenia jeho duševného stavu, v zmysle ktorého znalecký ústav nezistil, že by bol agresívny, nie je nebezpečný pre spoločnosť a nebolo mu navrhnuté uloženie žiadneho ochranného opatrenia. Okresný súd nezohľadnil ani pochybnosti ohľadom jeho schopnosti rozpoznať protiprávnosť svojho konania a chápať zmysel trestného konania, uvedené v znaleckom posudku W. D. a odrážajú sa od prežitej mozgovej príhody, čo mohlo mať vplyv na absorbovanie prežitých udalostí a jeho konanie. Aj napriek konštatovaniu znaleckého ústavu má za to, že jeho pričetnosť bola a je aj v súčasnosti výrazne obmedzená, čo vyplýva aj z jeho komunikácie s jeho sestrou. Opätovne poukázal aj na svoj dôchodkový vek a zlý zdravotný stav. Trpí viacerými ochoreniami, prekonal mozgovú príhodu, má problémy so srdcom, obličkami, má vysoký tlak, má problémy so sluchom a zrakom, s čím súvisí skutočnosť, že má ťažkosti sám komukoľvek zavolať, čo môže dlhým pobytom vo výkone trestu úplne narušiť jeho rodinné väzby. Požiadal, aby bolo pri rozhodnutí o odvolaní zohľadnené aj k odvolaniu v prílohe pripojenému vyjadreniu jeho sestry k veci. Uložený trest vo výmere 20 rokov v zaradení do maximálneho stupňa stráženia pre osobu v dôchodkovom veku, ktorá bola celý život riadne zamestnaná a nikdy nespáchala ani priestupok, preto aj vzhľadom na okolnosti prípadu nemožno hodnotiť ani ako primeraný, ani ako spravodlivý trest. V prípade uznania jeho viny má za to, že súd by mal postupovať v zmysle § 39 Tr. zák. a mimoriadne znížiť trest na najnižšiu možnú hranicu a ukladať trest bez zohľadnenia osobitného kvalifikačného pojmu - chránená osoba. Vzhľadom na jeho pomery by ho mal okresný súd zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Náhrada škody uložená mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. X. G. vo výške 26.857,76 Eur, je v súčasnosti nezákonná. Od 01.07.2021 došlo k zmene zákonného ustanovenia § 12 ods. 2 zákona č. 274/2017, ktorého obsah v ďalšom cituje. Ďalej uvádza, že už v čase rozhodovania súd nesprávne aplikoval toto zákonné ustanovenie, keď ho uplatnil na osobu, ktorá nie je obeťou násilného trestného činu podľa § 2 ods. 1 písm. d). X. G. bol bratom U. G., teda nebol ani jednou z osôb predpokladaných zákonom č.

274/2017 Z.z. Zároveň poukázal na to, že aj prokurátor žiadal, aby nárok poškodeného bol prejednaný v civilnom konaní, keď vzťah poškodeného a U. G. nebol taký blízky, aby odôvodňoval priznanie tak vysokej náhrady nemajetkovej ujmy, ako v prípade osôb, ktoré žijú v spoločnej domácnosti a sú na seba odkázané.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby, resp. napadnutý rozsudok zruší a vec vráti na opätovné prejednanie s tým, že konanie bude posudzované bez zohľadnenia osobitného kvalifikačného pojmu - chránená osoba.

Krajský prokurátor podal odvolanie na okresný súd dňa 02.07.2021 písomným podaním zo dňa 02.07.2021, proti výroku o uloženom treste prepadnutia veci. Argumentoval, že pre uloženie takéhoto trestu vo vzťahu k dvom v rozsudku presne špecifikovaným kuchynským nožom, nájdeným a zaisteným na mieste činu počas ohliadky miesta činu v ruke a v tele nebohého poškodeného, nebola splnená zákonná podmienka podľa § 60 ods. 4 Tr. zák.. V zmysle tohto ustanovenia môže súd uložiť trest prepadnutia veci, len ak ide o vec patriacu páchatelovi. Vo vzťahu k obidvom kuchynským nožom bolo bezpochyby zistené, že patrili nebohému poškodenému U. G.. Boli súčasťou vybavenia jeho domácnosti (kuchyne). Zvyšné výroky o vine, o uloženom treste odňatia slobody, spôsobu jeho výkonu ako aj o uloženom ochrannom opatrení a náhradách škody poškodeným subjektom nenapáda, považuje ich za uložené v súlade so zákonom.

Záverom odvolania navrhol krajskému súdu, aby rozsudok v časti výroku o uloženom treste prepadnutia veci z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. zrušil.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor zotrval na písomne podanom odvolaní proti výroku o treste prepadnutia veci, považujúc ho za rozporný s Trestným zákonom. Tento navrhol zrušiť a nerozhodovať o zhabaní veci, keďže je ich komu vrátiť. Záverom svoj návrh modifikoval a navrhol rozhodnúť o zhabaní veci podľa § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Ďalej uviedol, že výroky o vine a treste považuje za zákonné, spĺňajúce zákonné požiadavky. Čo sa týka uplatnenia kvalifikovanej podstaty, nepochybuje, že aj poškodený mohol zobrať nôž na obžalovaného, ale útok obžalovaného bol neprimeraný a nie sú preto namieste úvahy nutnej obrany. Čo sa týka veku poškodeného, to zohralo rolu v rozhodovaní obžalovaného, tento mal oproti seba súpera, veril si, že ho prekoná a opustil miesto činu. Myslí si preto, že táto právna kvalifikácia je ustálená správne. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnený zástupca poškodeného zotrval na uplatnenom nároku na náhradu škody, považujúc ho za zákonný. Uviedol, že bolo preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, následkom ktorého bola spôsobená smrť poškodeného U. G. a tým aj došlo k nenahraditeľnej ujme jeho brata, ktorú si riadne a včas uplatnil.

Naproti tomu obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Čo sa týka rezných poranení s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 24, kde súd uvádza, že obžalovaný mal rezné poranenie na pravej ruke, ktoré mu mohlo vzniknúť, keď sa poškodený bránil. Ide o významnú nesprávnosť, tvrdil, že obeť trestného činu ako prvá zaútočila s tým, ak by poškodený ako prvý nezaútočil, je veľmi pravdepodobné, že by obžalovaný ani nezobral do ruky nôž. Toto zranenie obžalovaného mohlo vzniknúť v čase, keď len poškodený držal v ruke nôž. Tvrdenie prokurátora o tom, že zohral rolu vek, tvrdil, že obaja boli dôchodcovia, boli opití, obaja držali v ruke nôž, išlo o nešťastnú náhodu. Trest 20 rokov považoval za neprimerane prísny. Zotrval na tom, že sú tu dôvody na oslobodenie spod obžaloby s poukazom na § 25 Tr. zák. Ak by sa s tým súd nestotožnil, navrhol aplikovať ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. za použitia ust. § 145 ods. 1 Tr. zák. Čo sa týka náhrady škody, okresný súd priznal túto vo výške 50 násobku minimálnej mzdy podľa zákona č. 274/2017, v zmysle ktorého brat obeť nie je osobou oprávnenou na odškodné podľa tohto zákona, preto považoval postup súdu za nezákonný, aj keď má za to, že v danom prípade je potrebné postupovať a rozhodovať o nároku na náhrade škody podľa Trestného poriadku. Navrhol preto v časti uplatneného nároku týkajúceho sa nemajetkovej ujmy, poškodeného odkázať s týmto nárokom na civilný proces.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že to ponecháva na rozhodnutie súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaných odvolaní obžalovaného a krajského prokurátora zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali tieto odvolatelia odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora bolo podané dôvodne a odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, a preto na základe odvolania obžalovaného a krajského prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, t.j. vo výrokoch o vine, o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody. Následne, keďže prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, na jeho podklade podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám, a to rozsudkom, v ktorom zmenil v prospech obžalovaného právnu kvalifikáciu skutku na obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. a v dôsledku toho mu znížil výmeru uloženého trestu odňatia slobody a zmenil spôsob jeho výkonu. O ochrannom opatrení - ochrannom dohľade rozhodol rovnako ako prvostupňový súd, tento výrok zrušil len z toho dôvodu, že zrušil výrok o vine, na ktorý tento výrok nadväzuje a má v ňom svoj podklad a takýto procesný postup je podľa § 321 ods. 2, druhá veta Tr. por. obligatórny. Keďže súd prvého stupňa v rozpore s Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a pochybil aj pri rozhodnutí o náhrade škody, na základe podaných odvolaní a pri obligatórnom procesnom postupe podľa § 321 ods. 2, druhá veta Tr. por. zrušil aj tieto výroky. Následne rozhodol o uložení ochranného opatrenia - zhabania veci a o náhrade škody.

Okrem nesprávnej prísnejšej právnej kvalifikácie skutku, ako obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení § 139 ods. 1 písm. e) (spáchanie činu na chránenej osobe - osobe vyššieho veku), súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivito, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného zo spáchania skutku kladeného mu za vinu. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, predovšetkým na stranách č. 22 až 25, s ktorým sa, okrem právnej kvalifikácie skutku aj podľa § 145 ods. 2 písm. c) Tr. zák. stotožnil, avšak považoval za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania aj na ďalšie odvolacie námietky obžalovaného, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórному rozhodnutiu vo výroku o vine (okrem vyššie uvedenej zmeny v jeho prospech), t.j., aby bol v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

Pokiaľ ide o skutkový stav, ktorý ustálil okresný súd tak tento bol na základe rozsiahleho a úplného dokazovania správne zistený. Ide predovšetkým o výpovede svedkov Y. W., X. B. a P. W., ktorých obsah podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z týchto možno objektívne monitorovať pohyb obžalovaného dňa 23.08.2019 a jednotlivé okolnosti a udalosti, ktoré predchádzali inkriminovanému skutku a ktoré po ňom nasledovali. Súd prvého stupňa tiež vychádzal aj z obsahu vo veci podaných znaleckých posudkov, ktorých závery aj podrobne rozviedol, ako aj zo správy MV SR, kynológie a hopológie. Zo záverov znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ W. I. z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej genetickej analýzy a odvetvie mechanoskopie vyplynulo, že pôvodcom biologického materiálu - krvných stôp zaistených z noža zn. U. S. X,X W. W. (povrch rukoväte, oter na špičke čepele, povrch ostria noža) a z noža zn. W. (povrch hrán rukoväte, povrch hornej časti rukoväte, povrch dolnej časti rukoväte) sú poškodený U. G. a obžalovaný. Obžalovaný je tiež pôvodcom krvných stôp z predmetov č. 1, 2 a 3 zaistených na zemi na mieste činu. DNA profil krvných stôp zaistených z noža zn. U. S. 3,5 W. W. (oter približne 6 cm od špičky čepele, oter približne 1 cm od špičky v hornej časti čepele) a z noža zn. W. (oter na striebornom nite, povrch ostria čepele, nečistoty z ľavej strany, nečistoty z pravej strany, predložený oter hnedočervenej farby) je zhodný s DNA profilom U. G.. Taktiež pôvodcom biologického materiálu - krvných stôp zaistených z oblečenia poškodeného U. G. (montérky a košele) sú poškodený U. G. a obžalovaný. Povrch skúmanej košele patriacej U. G. bol na jej prednom diele násilne mechanicky poškodený na piatich miestach, pričom možno na základe výsledkov skúmania konštatovať, že predložený kuchynský nôž zn. W. je druhovo zhodným nástrojom, ktorým mohli byť vytvorené bodnorené poškodenia materiálu košele.

Je potrebné zdôrazniť, že bola tiež zistená pachová stopa obžalovaného na noži s plastovou rukoväťou čiernej farby, zapichnutého v hrudi poškodeného U. G. a na mieste činu - na podlahe pred dverí vedúcich na dvor.

Odvolačný súd zároveň zdôrazňuje, že veľmi dôležitými pre zistenie a ustálenie spôsobu fyzického napadnutia poškodeného U. G. boli závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo znalcov Q.. X. S. a Q.. H. S., V., ktoré presne špecifikovali mechanizmus vzniku, počet, charakter a lokalizáciu zranení poškodeného.

Vzhľadom najmä na počet a charakter poškodenému U. G. obžalovaným spôsobených zranení, a to dve malé povrchové rezné rany na hornom očnému viečku pod pravým obočím a na dolnom viečku pod pravým okom pri vonkajšej časti, viaceré malé povrchové rezné rany čiarovitého charakteru na pravom líci pod pravým okom, reznú ranu v časti pravého líca, malú povrchovú reznú ranu na koži hornej pery, podkožný opuch a nevýrazný krvný výron dolného očného viečka pod vonkajšou časťou ľavého oka, zlomeninu kosti spodiny ľavej očnice, drobnú povrchovú ranu kože vzhľadu drobnej povrchovej reznej rany nad ľavých krídlom nosa, povrchovú lineárne reznú ranu na hornej pere vpravo a tiež tri aktívne prudké a silné bodnutia do hrudníka, aj povrchovú reznú ranu na ľavom predlaktí, drobnú reznú ranu pod okrajom nechtového lôžka tretieho prsta pravej ruky a dve rezné rany na zadnej ploche druhého a tretieho prsta ľavej ruky nad hánkami prstov, pričom boli u obžalovaného, ktorý bol s poškodeným približne rovnakej postavy a veku, keď obidvaja mali v ruke nôž a boli pod vplyvom alkoholu, podľa lekárskej správy zistené len rezné rany na druhom, treťom a štvrtom prste pravej ruky a drobná exkoriácia na ľavom predlaktí. Teda aj v prípade, ak by poškodený zobral nôž na obžalovaného, následný útok obžalovaného na poškodeného bol neprimeraný. Správne potom postupoval už okresný súd, keď konštatoval, že v prípade konania obžalovaného jednoznačne neboli naplnené znaky nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák. V prípade rezných poranení na pravej ruke obžalovaného, tieto mohli vzniknúť aj pri dvoch bodnutiach poškodeného, kedy možno pripustiť aj skĺznutie noža po kostiach - vpravo po rebrách, vľavo po hrudnej kosti.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria Q.. G. S. a Q.. Y. J., podaného so znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých Q.. B. E., závery ktorých tieto znalkyne potvrdili aj na hlavnom pojednávaní a ktoré závery psychiatrického posudku zároveň potvrdil v kontrolnom znaleckom posudku znalecký ústav z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. O., (ktorý súčasne nepotvrdil závery psychiatrického znaleckého posudku znalca W. D.), bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný netrpel v čase spáchania skutku a ani v súčasnosti netrpí vážnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Tento je za svoje konanie trestne zodpovedný, pretože jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované a ovládacie schopnosti boli v dôsledku požitého alkoholu forenzne nevýznamne znížené. Správanie obžalovaného je účelové a manipulatívne, tento si veľmi dobre uvedomuje dôsledky svojho správania. Pritom jeho rigidná a abnormná osobnosť je riziková z pohľadu otvoreného agresívneho správania sa v psychicky náročných, konfliktných a stresových situáciách a pod vplyvom návykových látok. Podľa znalkyne H.. P. F. z odvetvia toxikológia nebolo možné presne určiť stupeň opilsti obžalovaného z dôvodu dlhého časového intervalu od začatia pitia alkoholu. Mohlo ísť o ľahký až ťažký stupeň opilsti.

Závery týchto znaleckých posudkov spolu s výsledkami kriminalistických expertíz, výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi ako sú zápisnica o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou, sú dôkazmi vyznievajúcimi v neprospech obžalovaného, ktoré sa dopĺňajú, nadväzujú na seba, vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného a zároveň preukazujú, že tento spáchal skutok tak, ako bol ustálený odvolacím súdom, teda zároveň jeho obhajoba a dôkazy vyznievajúce v jeho prospech nie sú takej dôkaznej sily, aby vyvrátili, prípadne aspoň relevantným spôsobom spochybnili ustálený skutkový stav prvostupňovým, ako aj odvolacím súdom. Preto tento skutok právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný úmyselne usmrtil poškodeného U. G..

Odvolačný súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou obžalobného skutku ako obzvlášť závažného zločinu vraždy aj podľa § 145 ods. 2 písm. c) Tr. zák., t.j., že obžalovaný čin spáchal na chránenej osobe s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. - osobe vyššieho veku, ktorou sa podľa § 127 ods. 3 Tr. zák. rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

Podľa § 139 ods. 2 Tr. zák. sa ustanovenie ods. 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

V prvom rade treba poznamenať, že na takéto právne posúdenie je potrebné danú okolnosť uviesť aj v skutkovej vete a nestačí len samotné uvedenie dátumu narodenia poškodeného, z ktorého je nepochybne zrejmé, že ide o osobu vyššieho veku. Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že si myslí, že poškodený bol starší od neho, teda bol minimálne uzrozumený, že poškodený môže byť osobou staršou ako 60 rokov, teda aj tento kvalifikačný znak je z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu krytý z hľadiska zavinenia obžalovaného minimálne vo forme tzv. nepriameho úmyslu. Táto okolnosť však ešte sama o sebe neznamená, že obžalovaný daný obzvlášť závažný zločin spáchal v súvislosti s vekom chránenej osoby, nakoľko je súčasne potrebné, aby táto okolnosť bola aspoň čiastočne, určitou nezanedbateľnou mierou nápomocná, resp. prispela k rozhodnutiu obžalovaného spáchať tento konkrétny obzvlášť závažný zločin. V tomto prípade však táto okolnosť nemala vôbec žiadny vplyv na motiváciu obžalovaného spôsobiť poškodenému usmrtenie, taktiež nemala žiadny vplyv na priebeh skutku. Pritom ako už bolo vyššie konštatované obžalovaný a poškodený boli približne rovnakého veku a rovnakej postavy a boli pod vplyvom alkoholu. Hoci aj poškodený mal v ruke nôž, vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, kto začal konflikt a ani pohnútku obžalovaného. Vzhľadom k týmto skutočnostiam a okolnostiam, teda odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný trestný čin nespáchal v súvislosti s vekom chránenej osoby, ako to požaduje vyššie citované ustanovenie Trestného zákona, a preto právnu kvalifikáciu skutku ako obzvlášť závažného zločinu vraždy aj podľa § 145 ods. 2 písm. c) Tr. zák. vypustil.

Obžalovaný podal odvolanie aj proti výroku o treste a náhrade škody a okresný prokurátor proti výroku o treste prepadnutia veci a keďže krajský súd zrušil celý výrok o vine, obligatórne zrušil súčasne aj celý výrok o treste, ochrannom opatrení a o náhrade škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Je potrebné poznamenať, že prvostupňový súd nepochybil, keď obžalovanému uložil najprísnejší druh trestu, a to trest odňatia slobody, nakoľko uloženie iného druhu trestu s poukazom na ust. § 34 ods. 6, druhá veta Tr. zák. neprichádzalo do úvahy. Zo strany krajského súdu sa žiada zvýrazniť to, že Trestný zákon v sankcii ust. § 145 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody od 15 rokov až do 20 rokov. Prvostupňový súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 1:0, keď v súlade so stavom veci na strane obžalovaného zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (ust. § 36 písm. j) Tr. zák.), pričom nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by mu v rámci úvah o výmere trestu priťažovala. Krajský súd okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností prihliadol aj na mieru závažnosti zistenej poľahčujúcej okolnosti. Keďže poľahčujúce okolnosti prevažovali nad priťažujúcimi, došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.). Z tohto dôvodu bolo obžalovanému možné uložiť po úprave trestnej sadzby trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov až 18 rokov a 4 mesiace.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, pokiaľ sa domáhal priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. i) Tr. zák., v tejto súvislosti krajský súd dôsledne zvýrazňuje, že táto neobstojí s poukazom už na vyššie uvedený rozsah u obžalovaného zistených zranení a možnosti ich vzniku, a to v porovnaní s rozsahom a charakterom ním spôsobených zranení poškodenému U. G., ako aj preukázanú intenzitu spôsobenia poškodenému troch bodných zranení. Hoci odvolací súd zvažoval použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., zdôrazňuje, že pre jeho aplikáciu neboli splnené zákonné podmienky. Má za to, že ani vek, veku zodpovedajúci zdravotný stav obžalovaného, skutočnosť vedenia riadneho života, či udržiavanie kontaktu s rodinou (sestrou žijúcou v cudzine), ako ani závery kontrolného psychiatrického posudku, podľa ktorých nie je pre spoločnosť nebezpečný a nebolo mu navrhnuté žiadne ochranné opatrenie, keď ako už bolo vyššie konštatované závery znaleckého posudku znalca W. D. neboli potvrdené, nie sú tak výnimočnými pomermi na strane obžalovaného, aby bolo možné len na podklade týchto skutočností pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu na základe dôvodov uvedených v § 39 ods. 1 Tr. zák. Prihliadajúc však na uvedené skutočnosti, ako aj to, že oproti rozhodnutiu prvostupňového súdu došlo v dôsledku čiastočnej zmeny právnej

kvalifikácie obzvlášť závažného zločinu k aplikácii nižšej trestnej sadzby, odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 15 rokov. Trest v uvedenej výmere považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý. Čo sa týka stavu zníženej príčetnosti, tento si obžalovaný spôsobil vlastným zavinením, a to dobrovoľne a úmyselne v dôsledku aplikácie návykových látok (alkoholu), hoci dobre vedel, aké účinky u neho môže vyvolať ich požitie.

Odvolací súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď obžalovaný nemá žiadnu kriminálnu minulosť, nedopúšťal sa žiadnych protiprávnych konaní. Z jeho strany išlo v danom prípade síce o veľmi závažné, ale zároveň aj o jednorazové a ojedinelé konanie a z psychiatrického hľadiska nebol jeho pobyt na slobode označený za nebezpečný. Preto mal za to, že náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave s takýmto stupňom stráženia, ako v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, do ktorého by mal byť zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Keďže obžalovaný bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu, v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol obligatórne uložený aj ochranný dohľad, pričom za primeranú dobu považoval aj krajský súd dobu 2 rokov. Tento výrok zrušil podľa § 321 ods. 2, druhá veta Tr. por. len z dôvodu, na ktorý už v predchádzajúcej časti odôvodnenia poukázal.

Napokon uložil aj ochranné opatrenie podľa 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák.- zhabanie vecí, v tomto trestnom konaní nájdených a zaistených na mieste činu, a to kuchynského noža s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby o celkovej dĺžke cca 33 cm s označením výrobcu noža „W.“ na bočnej ploche čepele, s dĺžkou čepele noža cca 20 cm a kuchynského noža s rukoväťou z plastickej hmoty čiernej farby o celkovej dĺžke cca 19 cm s označením výrobcu „U. S. 3,5 W. W.“ s dĺžkou čepele cca 9 cm. Tieto veci nepatrili obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu. Krajský súd podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát - W. republika.

Takto uložený trest za súčasného uloženia ochranného opatrenia, zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov, ale aj zásadám ukladania ochranných opatrení uvedených v ust. § 35 Tr. zák.

Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým poškodenej B. zdravotnej poisťovni, a.s. priznal podľa § 287 ods. 1 Tr. por. náhradu škody v preukázanej výške 23,70 € ako náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosťou U. G. (výjazd lekárskej prvej pomoci). Aj tento výrok zrušil podľa § 321 ods. 2, druhá veta Tr. por. len z dôvodu, na ktorý už v predchádzajúcej časti odôvodnenia poukázal a dopĺňa, že obžalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú poškodenej podľa § 420 ods. 1 Obč. zák.

Na druhej strane okresný súd pochybil, keď obžalovanému uložil nahradiť X. G. škodu vo výške 26.857,76 €, pozostávajúcu z nákladov na pohreb poškodeného U. G. vo výške 857,76 € a z nemajetkovej ujmy vo výške 26.000,- €. Poškodeným v tejto trestnej veci bol nebohý U. G., pričom náklady spojené s jeho pohrebom vynaložil jeho brat X. G. a vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že ich výška predstavovala sumu 857,76 Eur, ktorú zároveň možno považovať za primeranú. Obžalovaný zodpovedá za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zák. a pri spôsobe a rozsahu jej náhrady bolo potrebné vziať do úvahy aj ust. § 449 ods. 2, 3 Obč. zák., preto krajský súd obžalovanému uložil povinnosť, aby škodu pozostávajúcu s nákladov spojených s pohrebom U. G., X. G., ktorý mal pri tomto nároku postavenie právneho nástupcu poškodeného, v uvedenej výške nahradil.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade škody pozostávajúcej z nemajetkovej ujmy nesprávne aplikoval ust. § 12 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z. z. v znení účinnom do 01.07.2021 na osobu X. G. (brata nebohého poškodeného), ktorá nie je obeťou násilného trestného činu podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona č. 274/2017 Z. z., a to v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy (t. j. 50 x 520,- €). Keďže na rozhodnutie o povinnosti obžalovaného na náhradu škody v tejto časti by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, krajský súd podľa § 288 ods.

2 Tr. por. odkázal právneho nástupcu poškodeného X. G. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku z vyššie uvedených dôvodov o odvolaniach obžalovaného a krajského prokurátora rozhodol pomerom hlasov 3:0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.